

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Бургас, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **КАПКА АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА**
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20222120202212 по описа за 2022 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на „Венделюкс“ ЕООД с ЕИК: 205681106, чрез пълномощник – адв. Д. Д. – САК, срещу Наказателно постановление № 115/27.05.2022 г. на зам. директор на ТД „Митница“ Бургас, с което на дружеството-жалбоподател е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 126а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като се развиват доводи за незаконосъобразност на санкционния акт, както и за наличие на нарушения на административнонаказателните правила. Застъпва се, че нормата на чл. 126а, ал. 2 ЗАДС не може да намери самостоятелно приложение, а следва да се привърже с ал. 1 на същия текст. Посочва се, че непредставянето на сведения и документи не е възпрепятствало органа по приходите, а той е следвало да приеме, че поисканите документи и сведения просто не съществуват. Под евентуалност се пледира за квалифициране на нарушението като маловажно и прилагането на чл. 126б ЗАДС. Моли за присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник - адв. Д. от САК, която поддържа жалбата по изложените в нея доводи, които допълва и доразвива. Заявява, че е допуснато противоречие, доколкото непредставянето на документи и сведения е различно от неопказване на съдействие на митническите органи, а в НП не става

ясно, за какво точно е санкционирано дружеството. Пледира за отмяна на НП, като изрично заявява, че не претендира разноски.

Административнонаказващият орган се представлява от юрисконсулт К., надлежно упълномощен, който оспорва жалбата. Взима отношение по наведените от жалбоподателя възражения, като ги намира за неоснователни, поради което и пледира за потвърждаване на НП изцяло и присъждане на разноски в полза на АНО.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (в който смисъл вече има произнасяне от АдмС-Бургас по ЧКАНД № 1955/2022 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

С резолюция за възлагане на проверка било възложено извършването на проверка за установяване на факти и обстоятелства от значение за задълженията за акциз на „ВЕНДЕЛЮКС“ ЕООД.

На 25.10.2021 г. чрез Ц. Ж.П. - А., пълномощник на „В.“ ЕООД от органите на Тд Митница – Бургас било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от данъчнозадължено лице № BG001000-РК7- ИДП32/07.10.2021 г.

С цитираното искане, съгласно чл. 22, ал. 1 от ДОПК, бил определен 14-дневен срок за представяне на изисканите документи и информация. Съгласно чл. 22, ал. 6 от ДОПК крайният срок за представяне на документите и информацията по Искането изтичал на **08.11.2021 г.**

До 08.11.2021 г. включително, изисканите от „ВЕНДЕЛЮКС“ ЕООД документи и информация по Искането не били представени в ТД Митница Бургас и не била постъпила молба от „ВЕНДЕЛЮКС“ ЕООД за продължаване на срока.

При тези факти св. Г. Д. – ст. инспектор в ТД Митница Бургас преценила, че дружеството е извършило нарушение на чл. 126а, ал. 2 ЗАДС, вр. с чл. 37, ал. 2 и ал. 3 ДОПК, като не е представило в срок документи и сведения на митническите органи, поради което и на 10.12.2021 г. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 2547/10.12.2021 г.

Актът бил предявен на управителя /в присъствието на преводач/, който го подписал и получил препис от него без да направи възражения. Посочил, че желае да сключи споразумение. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН писмени възражения не били депозираны.

В последствие, при идентичност на фактите било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и от гласните и писмените доказателства, събрани в хода на съдебното производство.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание/санкция и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като съдът счита, че то е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото на дружеството нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е „обвинено“ и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материалноправни норми, като санкцията за нарушението е индивидуализирана правилно. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

Противно на становището на жалбоподателя съдът констатира, че в НП коректно е направена връзка с ал. 1 на чл. 126а ЗАДС, поради което и не се наблюдават пороци в тази насока.

По същество съдът следва да посочи, че съгласно чл. 126а, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове отговорност носи лицето, което не окаже съдействие или възпрепятства митническите органи при упражняване на правомощията им, както и лице, **което е длъжно по този закон да представи** на тези органи стоки, **документи и сведения**, но откаже да стори това. От представените по делото доказателства се установява, че служители от Митница – Бургас на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК поискали от търговското дружество чрез пълномощника му да представи в срок до 14 дни копия от изброени в искането документи, както и писмени обяснения. Искането е било надлежно връчено на представител на търговеца, като по делото няма ангажирани никакви доказателства, които да сочат, че то е било изпълнено – т.е. че са били предадени на Митница – Бургас исканите копия от документи или поне обяснения.

При съобразяване на посочените обстоятелства се установява извършването на нарушението по чл. 126а, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове. В случая събирането, обезпечаването и преценката на доказателствата от митническите органи се извършва по реда на ДОПК, като в тази връзка е и препращащата норма на чл. 103, ал. 2 и

чл. 104 от Закона за акцизите и данъчните складове, които съответно препращат към приложимостта на чл. 37 и сл. от ДОПК. Съгласно чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК проверяваното лице е **длъжно** да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива, като органите по приходите, включително и митническите органи имат право да изискат от лицето представяне на тези доказателства в определен от тях срок.

В АУАН и НП нарушението е посочено ясно и подробно – посочено е лицето, извършило нарушението, както и словесно описание на извършеното нарушение. Посочено е докога лицето е следвало да представи документите и обясненията, но не го е направило, като правилно е прието, че денят следващ крайният срок е датата на довършване на нарушението.

Това, че в случай на непредставени документи/обяснения по силата на чл. 37, ал. 4 ДОПК органът може да приеме, че те не съществуват, по никакъв начин не освобождава задълженото лице да представи тези документи/обяснения, а само указва как следва да продължи проверката, ако лицето не изпълни задължението си.

В заключение – конкретно нарушение, за което дружеството е било санкционирано не е маловажно по смисъла на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС и за него не е приложима разпоредбата на чл. 126б, ал. 1 ЗАДС. Административнонаказващият орган не е задължен да приложи тази разпоредба, а това е едно възможност като преценката за приложимостта на посочената разпоредба зависи от конкретните факти по случая. Видно и от самата жалба – срещу дружеството има съставени множество АУАН и издадени множество НП за различни данъчни и митнически нарушения, поради което и правилно АНО е преценил, че обществената опасност на нарушителя изключва приложението на чл. 126б ЗАДС.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложената му санкция е правилно и законосъобразно индивидуализирана, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди изцяло.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. В конкретния случай АНО е бил защитаван от юрисконсулт, като до приключване на разглеждането на делото в съдебното заседание е депозирано искане за присъждане на възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150

лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 115/27.05.2022 г. на зам. директор на ТД „Митница“ Бургас, с което на „В.“ ЕООД с ЕИК: 205681106 е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева за извършено нарушение по чл. 126а, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове.

ОСЪЖДА „Венделюкс“ ЕООД с ЕИК: 205681106 да заплати в полза на Агенция „Митници“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните и техните представители на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____